

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200274
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221200274.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobkyne: K. H., R.. XX.XX.XXXX, Z. X, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Ivan Savčák, advokát, Partizánska 45, 085 01 Bardejov proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a iné s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 228,- Eur **z a s t a v u j e .**

II. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluve o poskytovaní platobných služieb, identifikačné číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 22.11.2013 uzavretá medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 a žalobkyňou **j e n e p l a t n á .**

III. Určuje, že úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, identifikačné číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 22.11.2013 uzavretej medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 a žalobkyňou **j e b e z ú r o č n ý a b e z p o p l a t k o v .**

IV. Žalovaný **j e p o v i n n ý** vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 609,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 609,24 Eur od 11.2.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

VI. Žalobkyni voči žalovanému priznáva ohľadne žalobných nárokov, ktorým bolo v celosti vyhovené (II. a III.) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

VII. Žalobkyni voči žalovanému priznáva ohľadne žalobného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,18%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 5.2.2021 domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluve o poskytovaní platobných služieb, identifikačné číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX z 22.11.2013 uzavretá medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (ďalej len „právny predchodca žalovaného“) a žalobkyňou (ďalej len „zmluva o úvere“), určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru poskytnutého žalobkyňou zmluvou o úvere, zaplataenia bezdôvodného obohatenia v sume 1 837,24 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 6.2.2021 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnila skutočnosťou, že na základe zmluvy o úvere jej právny predchodca žalovaného poskytol spotrebiteľský úver vo výške 329,00 Eur na nákup spotrebného tovaru a revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 5 000,00 Eur (ďalej len „revolvingový úver“). Označená úverová zmluva vo svojej časti 3. „Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ“ bod 3. uvádza, že zamestnávateľ dlžníka je oprávnený vykonávať zrážky zo mzdy dlžníka, a to až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. Podpisom zmluvy mala dať žalobkyňa v prípade jej omeškania s úhradou pohľadávky svojmu zamestnávateľovi príkaz k tomu, aby nové splátky úveru hradil na účet žalovaného a oprávniť žalovaného tieto splátky prijať. Navrhovateľka z úverového rámca vyčerpala sumu vo výške 3 650,00 Eur a ku dňu podania tejto žaloby vrátila peňažné prostriedky vo výške 6 573,50 Eur. V dôsledku neuhradenia niekoľkých mesačných splátok žalovaný mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru listinou zo dňa 20.11.2019 a následne zamestnávateľovi žalobkyne zaslať žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 10.12.2019 a z 18.2.2020. Od doručenia žiadosti zamestnávateľ žalobkyne vykonáva zrážky zo mzdy žalobkyne, a to napriek skutočnosti, že toho času je vo finančných schopnostiach žalobkyne uhrádzať dohodnuté mesačné splátky. Ďalej poukázala na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve, ktorý výšku dlhu jednostranne diktuje bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu je relevantné ex offo jej súdne preskúmanie z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSTĚ proti Korčkovskej). V tejto súvislosti tvrdila, že zo strany právneho predchodcu žalovaného nebola žiadnym spôsobom osobitne upozornená na podpisovanie Dohody o zrážkach zo mzdy a na z toho vyplývajúce dôsledky, preto právny predchodca žalovaného nekonal s odbornou starostlivosťou, tak ako sa to od neho zvlášť pri uzatváraní spotrebiteľských kontraktov vyžaduje. Dohoda o zrážkach zo mzdy ani nebola vyhotovená ako samostatný dokument tak, aby s ňou navrhovateľka mohla osobitne súhlasiť v súvislosti s čím poukázala na § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), v zmysle ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Preto navrhla napadnutú dohodu o zrážkach zo mzdy určiť za neplatnú. Žalobkyňa tiež mala za to, že zmluva o úvere má viacero nedostatkov spočívajúcich v absencii náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), keď zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona], ako aj predpoklady pre výpočet RPMN [§ 9 ods. 2 písm. j) zákona], a tiež údaj o priemernej RPMN, a tiež že žalobkyňa ako dlžníčke vnucuje poistenie úveru a povinnosť platiť poplatok za poistenie, čo možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V dôsledku toho treba považovať poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala tiež na to, že v treťom štvrtroku 2013 (obdobie, ktoré predchádzalo uzavretiu zmluvy) bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných bankami vo výške 11,28%, pričom

dohodnutý ročný úrok z úveru bol v danom prípade nepomerne vyšší, ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami a preto dohoda o výške úrokov je v rozpore s dobrými mravmi a tak absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti tiež poukázala na Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 25.9.2013, č.k. 3Co/151/2013 či rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/1484/2004. Súd ďalej judikoval, že pre úžeru je neplatný celý úverový vzťah, nie len jeho časť (porov. OGH 4Ob 505/64). Nadväzne na tento záver si zároveň uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia iba v rozsahu zodpovedajúcom od 26.2.2018 doposiaľ vo výške 1 837,24 Eur. V tomto rozsahu svoj nárok nepovažovala za premlčaný, nakoľko o možnom obohatení sa žalovaným dozvedela od svojho právneho zástupcu dňa 21.1.2021, kedy došlo k prevzatíu jej právneho zastúpenia. Záverom poukázala na § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorý v spojení s § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch umožňuje domáhať sa výroku súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj neplatnosti napadnutej Dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Žalovanému bola žaloba doručená 9.2.2021. Vo svojom vyjadrení zo 17.2.2021 poukázal na časti 2 bod 1.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého bola žalobkyňa povinná poskytnúť Revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve, pričom žalobkyňa si neplnila svoje povinnosti podľa zmluvy, mesačné splátky riadne a včas nesplácala, resp. neuhradila žalovanému viac po sebe nasledujúcich splátok a preto si žalovaný uplatnil svoje nároky prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá vyplýva z časti 3. bod 3. zmluvy o úvere. Zamestnávateľ žalobkyne bol žiadosťou zo dňa 10.12.2019 požiadaný o vykonávanie zrážok z jeho mzdy v súlade s dohodou o zrážkach zo mzdy, čím žalovaný legitímne uplatnil zabezpečovací inštitút osobitne dojednaný podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Podmienkou platnosti takejto dohody je, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok prípustných pri výkone rozhodnutia (exekúcii), čo bolo splnené. Mal za to, že použitie inštitútu zabezpečenia pohľadávky prostredníctvom zrážky zo mzdy a iných príjmov v nadväznosti na neplnenie povinností žalobcu nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, keďže ňou žalovaný iba reaguje na neplnenie povinností žalobcu ako dlžníka, na ktoré sa zaviazal uzatvorením zmluvy o úvere. Takýmto spôsobom dochádza k predchádzaniu zväčšovania škody na strane žalobcu spôsobenej úrokmi z omeškania, v prípade ak by nedochádzalo k splácaniu dlžnej istiny poskytnutého úveru. Neaplikovaním Dohody o zrážkach zo mzdy by došlo k nevyváženému zásahu do práv žalovaného, keďže tento nemôže uplatniť zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne so žalobkyňou dohodol. Trvanie zrážok zo mzdy nezávisí od svojvoľe žalovaného ako veriteľa, pretože je ich možné vykonávať len do splatenia čerpaného úveru. Preto má vždy nárok žalovaného, ktorý je uplatnený prostredníctvom zrážok zo mzdy reálny a právny základ. Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov bola uzatvorená osobitne, tým že žalobkyňa prejavila vôľu dohodu uzavrieť svojim osobitným podpisom. Žalobca mal reálnu možnosť odmietnuť uzatvoriť Dohodu o zrážkach zo mzdy resp. jej dojednanie nepodpísať, pričom táto skutočnosť, by nemala vplyv na uzavretie ostatných zmluvných dojednaní (Zmluva o úvere a Zmluva o revolvingovom úvere). V bode 24. žalobca ako spotrebiteľ prejavil osobitný súhlas s uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy, pričom absencia podpisu v bode 24. Zmluvy o úvere by nemala vplyv na platnosť ostatných zmluvných dojednaní a teda bola podľa neho dojednaná individuálne. Žalobkyňa ako dlžníčka akceptovala znenie dohody o zrážkach zo mzdy a jeho dodatočné spochybňovanie z jej strany teda možno hodnotiť len ako účelové, v snahe vyhnúť sa plneniu záväzku. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere (22.11.2013) odmietol argumentáciu o aplikovateľnosti § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa platného a účinného až od 01.05.2014. S poukazom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v právnej veci C-472/11, Banif Plus Bank Zrt c/a Csaba Csipai zo dňa 21. 2. 2013 mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola dojednaná platne a žalobkyňu v postavení dlžníka zaväzuje. K namietaným nedostatkom zmluvy o úvere žalobkyňa okrem iného poukázala na 2. časť bod 1.1., ktorý obsahuje údaj o výške priemernej RPMN - 25,09%. Preto žalobcom namietané údajné nedostatky zmluvy nie sú založené na pravdivých tvrdeniach. V reakcii na tvrdenie žalobkyne, že dohodnutý ročný úrok z úveru bol nepomerne vyšší, ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami poukázal na vyhlásenie a poučenie o ochrane osobných údajov, v zmysle ktorého je nespochybniteľne zrejماً informácia o hodnote RPMN ako aj o priemernej hodnote RPMN, ktorá je diferencovaná vo vzťahu k obom poskytnutým spotrebiteľským úverom. Tvrdil, že žalobkyňa mala dostatok času sa rozhodnúť, či návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere prijme alebo odmietne, podpisom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere však prejavila svoj súhlas s jej uzatvorením a preto je jej tvrdenie o nepomerne vysokej dojednanej RPMN neobstojí. Namietal tiež dôvodnosť uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže zmluva

o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti. Spochybňoval tiež výpočet peňažnej čiastky zodpovedajúcej bezdôvodnému obohateniu tvrdiac, že z pripojeného rozpis platieb žalobkyne táto v skutočnosti vyčerpala peňažné prostriedky vo výške 5 666,71 Eur a nie v rozsahu žalobkyňou tvrdenej sumy 3 650,- Eur. Pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia totiž žalobkyňa opomenula, že finančné prostriedky boli poskytnuté nie len výberom z bankomatu, ale rovnako úhradami cez POS terminál a na financovanie na účet/adresu klienta. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k výške svojho nároku a to čo do jeho výpočtu a tiež právnej vymožitelnosti, nakoľko jeho určitá (nebagateľná) časť podlieha premlčaniu. Mal za to, že časť úhrad žalobkyne, ktoré započítaval na úroky a poplatky je premlčaná v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a z tohto dôvodu vzniesol tiež námietku premlčania. Preto žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalobkyňa vo svojej replike doplnila, že samotná neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva zo spôsobu, akým bola dohoda uzavretá, a to ako formulárová zmluva, obsah ktorej bol vypracovaný a koncipovaný žalovaným, a žalobkyňa ako účastník tohto zmluvného vzťahu nemala možnosť obsah týchto zmluvných podmienok žiadnym spôsobom ovplyvniť. Pokiaľ žalobkyňa chcela získať úver, bola povinná súhlasiť so všetkými podmienkami, ktoré si veriteľ zmluvne určil. Mala za to, že ako spotrebiteľka sa v tejto situácii dostávala v porovnaní s veriteľom do nevýhodného postavenia vzhľadom na do značnej miery obmedzenú vyjednávaciu možnosť. Vykonávanie zrážok na základe neplatnej dohody ju ako spotrebiteľku zbavuje možnosti ochrany pred takýmto neoprávneným zásahom. Žalovaný nepreukázal, aby žalobkyňu osobitným spôsobom poučil o tom, že uzatvára dohodu o zrážkach zo mzdy a ani o dôsledkoch, ktoré jej uzavretím takejto dohody hrozia. Preto mala za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k spochybneniu výšky bezdôvodného obohatenia žalovaným namietala, že žalovaný neuviedol, akým spôsobom dospel k ním uvádzanej sume čerpaných peňažných prostriedkov (5 666,71 Eur) a ktoré platby do tejto sumy zarátal. Výslovne poprela tvrdenie, aby peňažné prostriedky čerpala aj iným spôsobom ako výberom z bankomatu, čo odôvodňovala aj skutočnosťou, že poskytnutá karta jej bola zo strany veriteľa po čase zablokovaná.

5. Žalovaný v duplike z 31.3.2021 odmietol tvrdenia, že žalobkyňa bola s uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy povinná súhlasiť, pretože zmluva o úvere nemá žiadne také ustanovenia, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že v prípade neuzavretia dohody o zrážkach zo mzdy zmluva zaniká. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy úvere neprejavila vôľu, že by s dohodou o zrážkach zo mzdy nesúhlasila o čom svedčí bod 24. zmluvy o úvere. Absencia podpisu v bode 24. zmluvy o spotrebiteľskom úvere by nemalo vplyv na platnosť ostatných zmluvných dojednaní. Uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nemohlo podmieňovať poskytnutie úveru, nakoľko dlžník najprv uzavrel zmluvu o úvere a až následne vyjadril súhlas s realizáciou zrážok zo mzdy pre prípad neplnenia si povinností voči veriteľovi. Preto nie je možné hovoriť o akejsi podmienke k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ale o zákonných následkoch akceptácie či neakceptácie právneho úkonu. Pokiaľ by absentoval podpis žalobcu, ktorým udelil súhlas s dohodou na uplatnenie zrážok zo mzdy, nebolo by možné tento inštitút v praxi uplatniť. Ostatné dojednania týkajúce sa samotného úveru by však boli platné bez potreby existencie osobitného ustanovenia, ktoré by tento fakt deklarovalo. K tvrdeniu žalobkyne o nepreukázaní poučenia žalobkyne o následkoch, ktoré jej uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy hrozia poukázal na to, že ako priemerný spotrebiteľ mala mať záujem čo najviac predmetnej zmluve porozumieť a to minimálne v tom rozsahu, že si zmluvu prečíta a v prípade nejasností požiada o vysvetlenie pracovníka žalovaného, ktorý jej bol k dispozícii. Argumentácia o absencia poučenia a vysvetlenie elementárnych základov tohto inštitútu, možno to považovať za dôsledok pasivity žalobkyne, či nezájmu o pochopenie obsahu samotnej zmluvy v čase jej uzatvárania. Pokiaľ žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy prijala a text dohody (zmluvy) podpísala bez toho, že by sa snažila predtým porozumieť obsahu jednoducho koncipovanej dohody prípadne dokonca bez toho, že by si túto vôbec prečítala, takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane (resp. aspoň primerne) správne informovaného, všímavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EÚ a rovnako aj právo SR. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Mal za to, že bez uzavretia takejto dohody by to bol práve žalovaný, tou zmluvnou stranou, ktorá by bol v značnej nevýhode oproti žalobcovi ako dlžníkovi. S prihliadnutím na charakter zmluvy považoval dohodu o zrážkach zo mzdy za primeraný zabezpečovací prostriedok, ktorý nijakým spôsobom nezabavuje žalobcu možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na súde. S poukazom na pripomienky Európskej komisie uvádzaných vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSŤ, s.r.o.

mal za to, že ustanovenia upravujúce dohodu o zrážkach zo mzdy sa nepovažujú za nekalú obchodnú podmienku resp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohodu o zrážkach zo mzdy by bolo možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku iba v prípade, že by neumožňovala vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o úvere zabezpečeného dohodu o zrážkach zo mzdy alebo ak by neumožňovala v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Keďže ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce dohodu o zrážkach zo mzdy umožňujú spotrebiteľovi domáhať sa vydania predbežného opatrenia za účelom pozastavenia vykonávania zrážok zo mzdy, fakticky je naplnená požiadavka súladnosti takejto dohody o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami smernice 93/13 EHS. Použitie inštitútu zabezpečenia pohľadávky prostredníctvom zrážky zo mzdy a iných príjmov v nadväznosti na neplnenie povinností žalobcu (neuhádzanie mesačných splátok riadne a včas) nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, keďže žalovaný iba reaguje na neplnenie povinností žalobkyne ako dlžníka, na ktoré sa zaviazala uzatvorením zmluvy o úvere. Vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zotrval na názore, že z dokumentu predloženého žalobcom: „Rozpis platieb žalobkyne“ vyplýva, že žalobkyňa vyčerpala finančné prostriedky v sume 5 666,71 Eur, keďže ich čerpala nie len výberom z bankomatu, ale používala ich aj na financovanie cez POS terminál (označené v predloženej dôkaznej skratkou „finan. FMRB/finan. PP FMRB) a financovaním na účet/adresu žalobcu (označené v predloženej dôkaznej skratkou „finan. v prosp. kt“). V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa ako nositeľka dôkazného bremena je povinná v konaní, ktoré iniciovala preukázať pravdivosť ňou uvádzaných skutočností relevantnými dôkazmi. Žalobkyňa však podľa neho svojim vyjadrením presúva dôkaznú povinnosť na žalovaného, hoci žalovaný v tomto konaní tieto skutočnosti nie je oprávnený preukazovať. Žalovaný by bol povinný preukazovať výšku nároku len v prípade ak by bolo postavenie strán sporu v konaní opačné a konanie by sa viedlo o zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 1.7.2021, na ktoré sa ustanovila žalobkyňa, jej právna zástupkyňa a právny zástupca žalovaného. Vzhľadom na splnenie podmienok pre vykonanie pojednávania podľa § 178 ods. 2 C.s.p. súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného. Na pojednávaní žalobkyňa vzala žalobu čiastočne ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia späť a to v časti o zaplatenie sumy 228,- Eur a zobrala späť aj návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p., ktorým žiadala začať konanie o súlade právnych predpisov podľa článku 125 ods. 1 písm. a) Ústavy alebo prejudiciálne konanie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

7. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zabezpečenými do spisu, hlavne: žiadosť žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy z 10.12.2019, zmluvou o úvere z 22.11.2013, výplatné lístky žalobkyne za mesiace 01/2020 až 12/2020, podrobný výpis čerpania a splácania úveru na č.l. 19-25 spisu, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 20.11.2019 ako aj ostatným obsahom spisu, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili 22.11.2013 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobkyňi okrem viazaného spotrebiteľského úveru (časť 1.) poskytnutý aj revolvingový spotrebiteľský úver s úverovým rámcom 5 000,- Eur a aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur. Z časti 2. bodu 1.1 zmluvy vyplývajú tieto ďalšie podmienky poskytovaného spotrebiteľského úveru: splatnosť mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci, poplatok za správu Revolvingového úveru: podľa Sadzobníka poplatkov, výška úrokovej sadzby: 28,68% ročne - fixná, RPMN: 45,94%, splatnosť 1. mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru, zvolený súbor poistenia: základný súbor poistenia, poplatok za poistenie: 3,33%. V zmluve sú ako dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN uvedené tieto informácie: výška čerpania Revolvingového úveru 600,- Eur, s výškou mesačnej splátky 58,10 Eur, poplatok za správu úveru: 2,90 Eur, a splatenie Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet REPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplateniu: 732,00 Eur, Priemerná hodnota RPMN: 25,09%.

9. V zmysle časti 2. bodu 1.2 zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu poskytne dlžníkovi Revolvingový úver vo forme úverového rámca a je povinný viesť pre dlžníka úverový účet, vydať kreditnú

kartu na meno dlžníka a poskytnúť mu platobné služby. V zmysle časti 2. bodu 2.1. bola zmluva o úvere uzatvorená na dobu neurčitú.

10. Podľa bodu 2.1 a 2.3 zmluvy, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. V prípade ak po dlhšiu dobu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiaden pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho, ak Banka nerozhodne inak.

11. Podľa časti 3. bodu 3. zmluvy o úvere klient (žalobkyňa) výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním Úveru/Revolvingového úveru/závazkov vyplývajúcich z RZ viac ako 1 mesiac, t.j. nezaplatí minimálne dve po sebe nasledujúce splátky Úveru/Revolvingového úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do splatenia čerpaného Úveru/Revolvingového úveru v celom rozsahu vrátane príslušenstva, a aby zrazenú sumu poukazoval na účet právneho predchodcu žalobcu (Cetelem), ktorý s týmto spôsobom zabezpečenia súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy Klienta, ako aj na iné príjmy Klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesie Klient. Bez samostatného podpisu, ktorým Klient vyjadrí súhlas s touto Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, je Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov neplatná. Podľa bodu 24 časti 3. zmluvy o úvere Klient súhlasí s Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uvedenou v bode 3. časti 3. zmluvy. K označenému bodu je pripojená doložka „V BARDEJOV, dňa 22.11.2013“ a podpis žalobkyne.

12. Podľa časti 3. bodu 4.1 zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol právnemu predchodcovi žalobcu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči právnemu predchodcovi žalobcu alebo iným veriteľom, je tento oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať zmluvu, vypovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.

13. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy z 10.12.2019 vyplýva, že žalovaný ňou požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy za účelom splatenia jej dlhu na úvere evidovanom pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mal bez príslušenstva činiť sumu 2 089,27 Eur. Z predložených výplatných lístkov žalobkyne za mesiace 01/2020 až 12/2020 súd zistil, že žalobkyňi boli realizované z jej mzdy tieto zrážky v prospech žalovaného: zo mzdy za február 2020 v sume 90,54 Eur, zo mzdy za marec 2020 v sume 20,54 Eur, zo mzdy za apríl 2020 v sume 20,54 Eur, zo mzdy za máj 2020 v sume 20,54 Eur, zo mzdy za júl 2020 v sume 20,54 Eur a zo mzdy za júl 2020 v sume 20,54 Eur (spolu 193,24 Eur).

14. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 20.11.2019 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobkyňi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 18.11.2019 a vyzval ju na zaplatenie záväzku v celom rozsahu a to úverovej istiny v sume 1 919,75 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného v sume 169,52 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 0,- Eur. Žalobkyňu ním ďalej upozornil na to, že od 19.11.2019 jej bude účtovaný úrok z omeškania a že ak nebude dlžná čiastka uhradená, pristúpi k vymáhaniu dlhu súdnou cestou.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému, resp. jeho právnemu predchodcovi za čerpanie spotrebiteľského úveru celkovo sumu 6 573,50 Eur, a že prostredníctvom bankomatu uskutočnila výbery finančných prostriedkov v hotovosti v sume 3 650,- Eur, čo vyplýva aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad (podrobný výpis čerpania a splácania úveru) vystaveného žalovaným a do konania predložených žalobkyňou. Sporné však medzi stranami ostalo, či žalobkyňa v priebehu zmluvného vzťahu realizovala čerpanie poskytnutého Revolvingového úveru aj iným spôsobom ako výberom hotovosti prostredníctvom bankomatu, keď žalobkyňa iný spôsob čerpanie finančných prostriedkov popierala avšak žalovaný tvrdil, že ich čerpala aj cez POS terminál ako aj priamo na účet/adresu žalobkyne, čerpanie ktoré zodpovedá položkám označeným v doloženom prehľade ako „finan. FMRB/finan. PP FMRB“ a „finan. v prosp. klt“.

16. Z vlastnej činnosti súdu (napr. vo vec vedenej pod sp. zn. 7Csp/111/2018 a iných) je súdu známe, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.8.2016 sp. zn. 34Exre 311/2016-9 došlo podľa ustanovenia § 69aa ods. 8 Obchodného zákonníka k výmazu žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. z obchodného registra v dôsledku jeho zániku dňom 30.6.2016 pri cezhraničnom zlúčení so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paríž, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 750 09 Paríž.

K nároku na vyslovenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v časti 3. bode 3. zmluvy o úvere

17. Podľa § 137 písm. d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase vydania rozsudku, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

19. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

25. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“), neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

26. Podľa § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. (prechodné ustanovenie k úpravám zavedeným zákonom č. 102/2014 Z. z. účinným od 1. mája 2014), ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych

vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

27. V danom prípade žalobkyňa požaduje vyslovenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o úvere, ktorej je integrálnou súčasťou. V prvom rade je potrebné poukázať na § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý spotrebiteľovi priznáva právo domáhať sa neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo pri aplikácii argumentu *a maiore ad minus* žalobkyni umožňuje neplatnosťou napadnúť aj len akúkoľvek jej časť, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy. Tým je pre súd splnená aj procesná podmienka vyplývajúca z § 137 písm. d) C.s.p., t.j. existencia osobitného právneho predpisu pripúšťajúceho možnosť uplatnenia nároku o určenie neplatnosti zmluvy alebo jej časti v súdnom konaní.

28. Vo vzťahu k otázke platnosti žalobou napadnutej Dohody o zrážkach zo mzdy súd poukazuje na skutočnosť, že novelou č. 102/2014 Z. z., ktorou bol doplnený zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o § 5a, podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie upokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou, že táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Predmetná novela nadobudla účinnosť 1.5.2014. Ako už bolo uvedené, v prechodných ustanoveniach k úpravám účinným od 1.5.2014 v § 29b sa uvádza, že ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2,4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky vzniknuté pred 1.májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30.04.2014. Predmetnou novelou bol súčasne doplnený aj Občiansky zákonník v § 52 ods. 2 o vetu „na všetky právne úkony, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. V prípade § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj v prípade § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka však chýbajú prechodné ustanovenia k týmto úpravám. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k ustanoveniu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaujal v rozsudku sp. zn. 3 MCdo 14/2014 z 21.04.2015 stanovisko o spätnej účinnosti tohto predpisu podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na práve vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Rovnaký princíp podľa názoru súdu preto platí aj v prípade § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, teda, že od jeho účinnosti (1.5.2014) sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Z oboznámeného obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalobou napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy nebola dojednaná na osobitnej listine, preto je nutné konštatovať, že táto dohoda pri aplikácii § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa bola uzavretá neprijateľným spôsobom a preto takéto zabezpečenie pohľadávky žalovaného je po 1.5.2014 neprípustné. Na základe vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy z 22.11.2013 obsiahnutá v časti 3. bode 3. zmluvy o úvere z 22.11.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na rozpor s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď nie je uvedená na osobitnej listine, neobsahuje poučenie žalobkyne o dôsledkoch jej uzavretia (t. j. o znížení príjmu vyplácaného z pracovnej činnosti) a chýba v nej aj výslovné poučenie o možnosti ju odmietnuť, keď uvádza len dôsledok jej neplatnosti v prípade absencie samostatného podpisu takejto Dohody (obdobne rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19C/201/20154-49 z 27.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 12Co/113/2016 z 31.5.2017, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 M Cdo/2/2015 z 29.2.2016) .

29. Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Súd má tiež za to, že pre takúto dohodu súčasne platia aj všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu dohoda musí obsahovať dostatočne určitú špecifikáciu pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti však napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje, keď vymedzenie pohľadávky v zmysle „do splatenia čerpaného Úveru/Revolvingového úveru v celom rozsahu vrátane príslušenstva“ považuje súd za nedostatočné, keďže z tejto formulácie nevyplýva aké konkrétne nároky majú spadať pod pojem „príslušenstvo“ úveru. Z jej textu nemožno určiť, čo konkrétne zabezpečovanú pohľadávku tvorí. Z hľadiska naplnenia kritéria určitosti prejavu vôle nemožno akceptovať, ak je určenie jej výšky pohľadávke ponechané v praxi na neskoršie jednostranné „rozhodnutie“ veriteľa. Podľa názoru súdu preto v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak dlžník nemôže platne prejavíť vôľu

uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. Napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje ani konkrétnu výšku týchto zrážok. Z hľadiska splnenia kritéria určitosti ich výšky nepostačuje zákonné obmedzenie vyplývajúce z § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. To totiž ustanovuje len ich maximálnu výšku, avšak aby bolo možné považovať dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov za dostatočne určitú, je potrebné priamo v dohode ich výšku určiť, inak je takúto dohodu potrebné vyhodnotiť ako neurčitú a tým aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatnú.

30. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru o neplatnosti napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 39 a 37 Občianskeho zákonníka, čo súd vyslovil vo výrokovvej časti II. tohto rozsudku. S prihliadnutím na tieto závery súdu tak nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími žalobkyňou tvrdenými dôvodmi neplatnosti napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy a ani ostatnými námietkami žalovaného proti vysloveniu neplatnosti napadnutého právneho úkonu, nakoľko tieto vzhľadom na ustálený právny názor súdu neboli v okolnostiach prípadu spôsobilé prijať závery súdu ovplyvniť.

K nároku na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

35. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

37. Podľa § 19 ods. 1, 2 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je

spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

38. Podľa prílohy č. 2, časť II písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov sú ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne určenej doby trvania ... pričom každá splatená časť spotrebiteľského úveru je prístupná na ďalšie čerpanie a takéto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú povoleným prečerpaním, predpokladá sa, že 1. spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, a že posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov,

2. spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania; ak sa istina musí úplne splatiť iba jedinou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpania a splácania celej istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka; úroky a ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Je zrejmé, že obsah posudzovanej zmluvy o úvere ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom a dlžníkovi poskytol finančné prostriedky v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalobkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ.

40. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním predloženej zmluvy súd zistil, že v zmluve absentuje údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj o výške poplatku - poisťného (v zmluve je uvedená len jeho percentuálna sadzba bez uvedenia základu, z ktorého je vypočítaný), ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť opakovane čerpaný, z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet minimálnych splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade 600,- Eur) a aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecne súdmi notoricky judikovaná (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 zo dňa 25.6.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/21/2015 zo dňa 23.9.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/31/2016 zo dňa 18.2.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1001/2015 zo dňa 20.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/47/2015 zo dňa 31.3.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/472/2015 zo dňa 29.3.2016).

41. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol o.i. tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny a tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Je potrebné uviesť, že Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere

zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť k záveru, a síce, že v zákone o spotrebiteľských úveroch sú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarcu sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon o spotrebiteľských úveroch schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez).

42. Súd tiež zastáva názor, že zmluva o revolvingovom úvere z 22.11.2013 neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere - teda pri splácaní úverového rámca 600,- Eur minimálnymi splátkami 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, pretože tá je vypočítaná (a uvedená) len v hodnote vypočítanej za použitia dodatočných predpokladov pre výpočet RPMN uvedených v zmysle § 19 v spojení s prílohou č. 2, časť II písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je potrebné tiež poukázať na tom že dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN síce uvádzajú výšku splátok použitých pri výpočte RPMN, ale neuvádza sa v nich výška splátky istiny, ktorú vyžaduje príloha č. 2, časť II písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch a nepochybne je odlišná od celkovej splátky ako takej.

43. Uvedené nedostatky zmluvy tak vedú k záveru, že v danom prípade neboli splnené obsahové náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo vedie súd k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento záver tak súd vyslovil vo výrokovej časti III. tohto rozsudku. S ohľadom na tento záver nebolo potrebné osobitne odpovedať na námietky žalovaného voči žalobkyňou tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého revolvingového úveru. Aj v tomto prípade procesné oprávnenie súdu pre vyslovenie takéhoto výroku vyplýva z § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch.

K nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia

44. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna lehota). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota).

45. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

47. Ako už bolo konštatované, následkom vyššie špecifikovaných nedostatkov zmluvy o úvere je podľa názoru súdu bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to bola žalobkyňa povinná žalovanému vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z poskytnutého revolvingového úveru. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému, resp. jeho právnenému predchodcovi za čerpanie spotrebiteľského úveru celkovo sumu 6 573,50 Eur, a že prostredníctvom bankomatu uskutočnila výbery finančných prostriedkov v hotovosti v sume 3650,- Eur, t.j. nebolo sporné, že túto sumu žalobkyňa od žalovaného skutočne ako úver čerpala. Medzi stranami však ostalo sporné, či žalobkyňa v priebehu zmluvného vzťahu realizovala čerpanie poskytnutého Revolvingového úveru aj iným spôsobom ako výberom hotovosti prostredníctvom bankomatu. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa ich čerpala aj cez POS terminál a tiež priamo na svoj účet/adresu, čomu majú zodpovedať položky v doloženom prehľade o čerpaní a splácaní úveru vystaveného žalovaným označené ako „finan. FMRB/finan. PP FMRB“ a „finan. v prosp. klt“. Žalobkyňa však popierala čerpanie úveru aj spôsobom uvedeným žalovaným. K tomu súd uvádza, že dôkazné bremeno tvrdených skutočností je vždy na strane konania, ktorá konkrétnu skutočnosť tvrdí. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia (§ 132 v spojení s § 185 ods. 1 C.s.p.). Kto tvrdí ten dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Neplatí teda, že dokazovať skutočnosti v spore je len povinnosťou žalobkyne, ako v konaní uvádzal žalovaný. Preto žalovaný mal dôkaznú povinnosť preukázať, že položky označené v prehľade o čerpaní a splácaní úveru vystaveného žalovaným označené ako „finan. FMRB/finan. PP FMRB“ a „finan. v prosp. klt“ predstavujú položky/sumy, ktoré žalobkyňa skutočne čerpala. Z vlastnej činnosti (t. j. z vecí, v ktorých sa žalovaný od iných spotrebiteľov domáha zaplata sumy dlžných z poskytnutých spotrebiteľských úverov) je súdu známe, že žalovaný disponuje okrem prehľadu čerpania aj ďalšími dôkazmi o odfinancovaní úverových prostriedkov, napríklad o ich čerpaní predajcom tovaru a pod. Každé ďalšie žalovaným tvrdené čerpanie úveru, či už úhradou predajcovi (cez POS terminál), poskytnutím čerpanej sumy na účet žalobkyne alebo zaslaním na jej adresu z povahy veci musí byť zaznamenané/ evidované na príslušnom účte žalovaného, a to aj keď je nebankovou spoločnosťou. V iných spotrebiteľských veciach iných bankových, ale aj nebankových spoločností pri čerpaní revolvingového úveru prostredníctvom karty možno z poskytnutých výpisov zistiť konkrétny POS terminál, miesto a dátum obratu, prostredníctvom ktorého sa čerpanie z úveru použitím karty uskutočnilo. Keďže toto bolo medzi stranami sporné, žalovaný mal dôkaznú povinnosť preukázať svoje tvrdenie, že žalobkyňa v skutočnosti vyčerpala až sumu 5 666,71 Eur a nie ňou tvrdenú sumu 3 650,- Eur a teda že žalobkyňou preukazované bezdôvodné obohatenie nie je rozdielom sumy 6 573,50 Eur a sumy 3 650,- Eur ale len sumy 5 666,71 Eur. Žalovaný však neposkytol v tomto smere žiadne relevantné dôkazy a preto súd zastáva názor, že dôkazné bremeno o vyššej sume žalobkyňou čerpaných finančných prostriedkov než sumy 3 650,- Eur žalovaný nepreukázal. Navyše, podľa konajúceho súdu, z prehľadu doloženého žalobkyňou po započítaní položiek „finan. FMRB/finan. PP FMRB“ a „finan. v prosp. klt“ ani nevyplýva suma čerpania úveru v žalovaným tvrdenej výške 5 666,71 Eur. Nevysvetlená tiež je aj položka označená ako „uhradené FMRB“ v sume 217,78 Eur, a skutočnosť, aký vplyv by mala v prípade preukázania tvrdení žalovaného dôkazmi na výšku čerpania revolvingového úveru, resp. na výšku celkom uhradených finančných prostriedkov žalobkyňou.

48. K žalovaným vnesenej námietke premlčania súd poukazuje na to, že jeho hlavným zmyslom je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah, ktorý by neprispieval k právnej istote. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna (dvojočná) a dlhšia objektívna (trojočná alebo desaťročná). Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ak sa skončí plynutie čo aj len jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že veriteľovi

ešte plynie druhá premlčacia doba. Počiatok subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je viazaný na okamih získania subjektívnej vedomosti oprávneného o tom že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Oba tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a až týmto časovým okamihom dochádza k zrodu žalobného práva oprávneného. Objektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. V prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytované na jeho základe bezdôvodným obohatením, pričom premlčacia doba začína u dodávateľa plynúť momentom prijatia nezákonnej platby, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie.

49. Z obsahu žaloby ako aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa sa z celkového bezdôvodného obohatenia v sume 2 923,50 Eur (6 573,50 Eur - 3 650 Eur) napokon domáhala vydania bezdôvodného obohatenia len v sume 1 609,24 Eur, ktorá suma má predstavovať súčet jej úhrad realizovaných v období posledných troch rokov pred podaním žaloby. Z vykonaného dokazovania a v podstate zo skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné skutočne vyplýva, že žalobkyňa v období 3 rokov predchádzajúcich podaniu žaloby úhrady na splatenie revolvingového úveru minimálne v takejto sume (1 609,24 Eur) vykonala. To ale znamená, že vo vzťahu k tomuto nároku nemohlo k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia dôjsť. Rovnako nebolo v konaní sporné ani tvrdenie žalobkyne, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného na jej úkor sa dozvedela až 21.1.2021 od svojho právneho zástupcu, po posúdení relevantných okolností prípadu po prevzatí právneho zastúpenia týmto právnym zástupcom. Preto v okolnostiach prípadu nemohlo vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia dôjsť ani uplynutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty. Námietka premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesená žalovaným tak súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je nedôvodná aj námietka o uplynutí premlčacej lehoty vo vzťahu k úrokom a poplatkom, na ktoré mal žalovaný započítavať úhrady žalobkyne.

50. Vychádzajúc zo zistenia, že žalobkyňa uhradila na splatenie poskytnutého revolvingového úveru v priebehu trvania úverového vzťahu sumu 6 573,50 Eur, pričom preukázané bolo len čerpanie v rozsahu 3 650,- Eur, súd vyhodnotil nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 1 609,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 609,24 Eur od 11.2.2021 do zaplatenia ako dôvodný, čo sa odrazilo vo výroku IV. tohto rozsudku, ktorým súd žalovaného zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy žalobkyne. Výška požadovaného úroku z omeškania zodpovedá intenciam § 517 Občianskeho zákonníka a na neho naviazaného § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

51. Žaloba bola zamietnutá (výrok V. rozsudku) len v časti nároku na zaplatenie úroku z omeškania od 5.2.2021 do 10.2.2021, keďže v konaní bolo preukázané, že o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa žalovaného požiadala prostredníctvom podanej žaloby a tá mu bola doručená 9.2.2021. Aplikujúc § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala, súd vyvodil, že pokiaľ bol žalovaný o vydanie bezdôvodného obohatenia požadovaný 9.2.2021, potom tento nárok bol povinný splniť 10.2.2021 a až 11.2.2021 u neho nastal stav omeškania sa so zaplatením tohto, inak dôvodne posúdeného, nároku. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti sa teda vzťahuje na úrok z omeškania zo sumy 1 609,24 Eur od 5.2.201 do 10.2.2021 a vzťahuje sa aj na celý uplatnený nárok na úrok z omeškania zo sumy 228,- Eur, vo vzťahu ku ktorému bola žaloba vzatá čiastočne späť.

52. Konanie tak bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 228,- Eur (výrok I. rozsudku), vo vzťahu ku ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť na pojednávaní konanom 1.7.2021 a to podľa § 145 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví; pričom o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň v súvislosti s čiastočným zastavením konania súd zohľadnil aj právnu normu vyplývajúcu z § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorej, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Žalobkyňa mala vo vzťahu k prvým dvom uplatneným nárokom (t.j. na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) plný úspech a čiastočný úspech pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže súd prihliadal na procesné zavinenie žalobkyne na čiastočnom späťvzati žaloby. Keďže však ide o nároky rôzneho druhu, pre výpočet náhrady trov konania, pri ktorých sa vychádza z rozdielnych výpočtových základov, súd úspešným stranám ohľadne jednotlivých žalobou uplatnených nárokov priznal nárok na náhradu trov konania samostatnými výrokmi rozsudku (VI. a VII.), a to pokiaľ ide o nárok na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vo výške 100% a pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 75,18% (úspech žalobkyne vo výške 87,59%, neúspech žalobkyne vo výške 12,41%, čistý úspech žalobkyne 75,18%). Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nárok na náhradu trov konania nemal žalobkyňi priznať súd vo veci nevzhliadol.

55. O konkrétnej výške náhrady trov konania potom súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.